

MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky
Oddělení dlouhodobých víz
P. O. Box 210, 701 00 Ostrava 1

Č.j.: OAM-11906-7/DV-2024

Ostrava 19. březen 2025
Počet listů: 5

Paní **OKASSOVA Gulnaz**
narozena 25. 2. 2004
statní příslušnost Republika Kazachstán
adresa Amanzhol Bolekpaev 17, č. 34, 010 017 Astana, Kazachstán
(dále jen „žadatelka“)

Cestou ZÚ ČR Astana

INFORMACE O DŮVODECH NEUDĚLENÍ DLOUHODOBÉHO VÍZA

Odbor azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky (dále jen Ministerstvo vnitra) jako orgán příslušný podle ustanovení § 165 písmeno c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění (dále jen zák. č. 326/1999 Sb.) posoudil žádost pana **OKASSOVA Gulnaz**, nar. 25. 2. 2004, st. přísl.: **Republika Kazachstán**, cestovní doklad číslo: N16111053, o udělení víza k pobytu nad 90 dnů za účelem „studium“, takto:

dlouhodobé vízum se podle ustanovení ust. § 56 odst. 1 písm. l) a odst. 2 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb., n e u d ě l u j e.

Odůvodnění:

Dne 18. 11. 2024 obdrželo Ministerstvo vnitra žádost výše jmenovaného o udělení dlouhodobého víza za účelem „studium“, která byla žadatelkou podána dne 7. 11. 2024 na Velvyslanectví České republiky v Astaně (dále jen „ZÚ“). Žádost byla doložena následujícími náležitostmi:

- **ŽOV č. ASTA202411070009**
- fotokopie datové stránky cestovního dokladu
- doklad o účelu pobytu
- doklad o zajištění prostředků k pobytu
- doklad o zajištění ubytování
- doklad o trestní bezúhonnosti
- 3 fotografie

Podle ust. § 56 odst. 1 písm. l) zák. č. 326/1999 Sb., dlouhodobé vízum ministerstvo cizinci neudělí, jestliže cizinec nesplňuje některou z podmínek pro udělení víza.

Podle ust. § 30 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. vízum k pobytu nad 90 dnů uděluje ministerstvo na žádost cizince, který hodlá pobývat na území za účelem vyžadujícím pobyt na území delší než 3 měsíce.

Dle § 64 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb. se studiem pro účely tohoto zákona rozumí účast na jazykové a odborné přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu vysoké školy organizované veřejnou vysokou školou, nebo účast na jazykovém a odborném kurzu pořádaném v rámci programu Evropské unie nebo na základě mezinárodní smlouvy.

Správný orgán při posuzování předmětné žádosti o udělení dlouhodobého víza vycházel z jejího obsahu, všech doložených náležitostí a z výsledků vlastního šetření.

Jako doklad o účelu pobytu žadatelka doložila Potvrzení o přijetí ke studiu vydané vedoucím Oddělení mezinárodních vztahů Provozně ekonomické fakulty České zemědělské univerzity v Praze (dále jen „PEF ČEZ“) dne 9. 10. 2024. Z doloženého dokladu vyplynulo, že žadatelka byla přijata do kurzu anglického jazyka – účast na jazykové a odborné přípravě ke studiu akreditovaného bakalářského studijního programu „Economics and Management“. Uvedené studium o celkovém rozsahu 380 vyučovacích hodin mělo být realizováno v období od 15. 1. 2025 do 31. 8. 2025.

V tiskopisu své žádosti v položce č. 28 specifikovala žadatelka účel pobytu jako „Studium“ a v položce č. 40 E-mailová adresa uvedla následující: okassovagulhaz@gmail.com.

Z dostupných evidencí Ministerstva vnitra bylo zjištěno, že žadatelce v období od 13. 1. 2022 do 31. 8. 2022 realizovala dlouhodobé vízum za účelem „studium“, které je evidováno pod č. j. OAM-18200/DV-2021. Předmětem jejího vzdělávání byla účast na jazykové a odborné přípravě ke studiu akreditovaného studijního programu „Economics and Management“ na PEF ČZU. Dne 15. 8. 2022 podala žadatelka žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „studia“, které je vedeno pod č. j. OAM-29756/DP-2022. Dne 9. 2. 2023 správní orgán řízení dle § 66 odst. 1 písm. c) zák. č. 326/1999 Sb. zastavil, neboť žadatelka ve stanovené lhůtě neodstranila vadu žádosti mimo jiné ve formě chybějícího dokladu o účelu pobytu na území a dokladu o zajištění ubytování po dobu pobytu na území. Dne 15. 11. 2022 žadatelka podala žádost o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem „ostatní“, která je vedena pod č. j. OAM-46362/DP-2022. Jako doklad o účelu pobytu bylo předloženo potvrzení o zahájení denního studia jazyka anglického na jazykové škole Pražské vzdělávací středisko – jazyková škola s právem státní jazykové zkoušky, s. r. o. Dne 31. 10. 2024 správní orgán žádosti nevyhověl a požadované povolení k dlouhodobému pobytu nevydal, neboť dle § 46 odst. 1 a § 56 odst. 1 písm. l) zák. č. 326/1999 Sb., nebyla splněna jedna z podmínek pro jeho udělení, konkrétně, že by účelem pobytu na území bylo absolvování ostatních studijních aktivit, které lze absolvovat výhradně na území České republiky.

Dne 28. 1. 2025 vyzval správní orgán žadatelku cestou dotazu na výše uvedenou e-mailovou adresu, aby doložila doklad o jejím nejvyšším dosaženém vzdělání a následně, aby stručně popsala její dosavadní studijní historii od doby dosažení úrovně středoškolského vzdělání. Žadatelka dne 29. 1. 2025 na výzvu správního orgánu reagovala a v odpovědi sdělila, že po skončení středoškolského studia v Kazachstánu, které dle doloženého dokladu absolvovala na gymnáziu v roce 2021, odcestovala do České republiky, kde studovala akreditovaný program „Economics and Management“ s výukou angličtiny na PEF ČZU. Po absolvování uvedeného studia se snažila na území České republiky získat jiný typ povolení k pobytu, ale nevěděla, že to musí učinit mimo území České republiky. Proto v srpnu 2023 opustila Českou republiku a vrátila se do Kazachstánu. V lednu 2024 požádala o udělení studentského víza v Srbsku na Evropské univerzitě, aby mohla pokračovat ve studiu. Studoval zde po dobu šesti měsíců a naučila se srbsky. Ke konci akademického roku jí její právník řekl, že má možnost se vrátit se do České republiky, protože uplynulo období, které jí bylo určeno k pobytu mimo republiku. Rozhodla se této šance využít, jelikož má stále obrovský zájem dostudovat v České republice. Během jejího pobytu v Srbsku si svoji úroveň angličtiny na požadovanou úroveň nezlepšila. V České republice se jí angličtina učila mnohem lépe, protože měla možnost si jazyk procvičit i při studiu. Proto se nyní na studium v České republice hodlá zcela soustředit.

Za účelem ověření informací získaných z obsahu žádosti se dne 6. 3. 2025 správní orgán obrátil písemnou formou na zástupce PEF ČZU s žádostí o poskytnutí informace o účelu pobytu žadatelky na území, a to včetně informací o tom, jaký způsobem byl ze strany žadatelky naplněn účel pobytu související s udělením dlouhodobým vízem v řízení č. j. OAM-18200/DV-2021. Dne 7. 3. 2025 obdržel správní orgán písemnou informaci ze strany PEF ČZU, z jehož obsahu vyplynulo, že žadatelka byla přijata do intenzivního přípravného kurzu anglického jazyka o celkovém rozsahu 380 výukových hodin v letním semestru akademického roku 2024/2025. V předchozím studiu, tj. v roce 2022, měla žadatelka velmi dobrou docházku po celou dobu trvání kurzu jazykové a odborné přípravy. Závěrečných zkoušek se zúčastnila a získala certifikát znalosti anglického jazyka na úrovni A1.

Zákon o pobytu cizinců (zák. č. 326/1999 Sb.) je postaven na principu, že každý pobyt na území, který není pobytem trvalým, musí být odůvodněn plněním nějakého účelu. Nejvyšší správní soud již v rozsudku ze dne 27.12.2011, č.j. 7 As 82/2011–81, tuto premisu potvrdil, když uvedl: „*Zákon o pobytu cizinců stojí na principu, že pobyt cizince na území České republiky musí být odůvodněn, např. dlouhodobým zaměstnáním, podnikáním, studiem, a tyto činnosti musí být skutečně na území České republiky vykonávány.*“ I z tohoto důvodu je také cizinec žádající o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ostatní studijní aktivity, které nejsou studiem podle § 64 zák. č. 326/1999 Sb. povinen jako náležitost

své žádosti ve smyslu § 46 odst. 1 ve spojení s § 31 pst. 1 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb., doklad prokazující účel pobytu na území. Účelem pobytu na území ovšem nemůže být jakákoliv aktivita či činnost, musí se jednat o aktivitu či činnost, k jejímuž naplnění je třeba pobytu na území České republiky delšího než 3 měsíce a v některých případech i delšího jednoho roku (§ 42 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb.). Jinými slovy tato aktivita musí být nerozlučně spjata s územím České republiky tak, že ji cizinec nemůže plnohodnotně absolvovat či se jí věnovat jinde než na území České republiky.

Má-li být účelem pobytu cizince na území určitá vzdělávací aktivita, pak tato musí být s územím České republiky spjata. Jde-li o vzdělávání v oblasti jazyků, pak je s územím České republiky spojeno pouze osvojení si znalosti jazyka českého, neboť tento jazyk je úředním jazykem České republiky a lze tedy předpokládat, že na území České republiky v českém prostředí si skutečně cizinec nejlépe osvojí jeho znalost. Totéž však již nelze říct o vzdělávacím kurzu jazyka anglického. Angličtina není v České republice úředním jazykem a nepoužívá se ani v běžném styku, tedy absolvování vzdělávacího kurzu jazyka anglického není nikterak svázáno s územím České republiky.

Správní orgán poukazuje na skutečnost, že zákon o pobytu cizinců je zákonnou normou, která reguluje vstup a pobyt cizinců na území České republiky, za podmínek v zákoně stanovených, přičemž jedním z těchto regulátorů je v případě přechodného pobytu, tedy včetně víza k pobytu nad 90 dnů, posouzení opodstatněnosti účelu pobytu cizince. Existence účelu pobytu samo o sobě neznačí, že dlouhodobé vízum lze udělit za předpokladu splnění obligatorních náležitostí stanovených v ust. § 31 zák. č. 326/1999 Sb. s tím, že se správní orgán spokojí s formálním prohlášením, aniž by se zabýval tím, co je skutečným obsahem deklarovaného účelu pobytu, zda se jedná o účel aktivní, ve smyslu kontinuálního a dlouhodobého aktivního výkonu konkrétní činnosti či nikoliv. Pobyt cizince na území tedy nemůže být samoučelný. Správní orgán je dále také povinen se zabývat otázkou, zda je pro naplnění deklarovaného účelu, respektive záměru žadatele, nezbytnou podmínkou dlouhodobý pobyt v režimu víza k pobytu nad 90 dnů, nebo lze tento záměr realizovat i bez dlouhodobého pobytového oprávnění. Obě tyto skutečnosti odráží mimo jiné právě ust. § 30 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb., dle kterého může být vízum uděleno za současného splnění dvou základních podmínek, a sice že pobyt cizince je opodstatněn konkrétním účelem, ve smyslu aktivního výkonu konkrétní činnosti, a zároveň, že tento účel, respektive jeho naplnění, vyžaduje pobyt na území delší než 3 měsíce.

V kontextu výše uvedených zjištění správní orgán konstatuje, že dospěl ke stanovisku dlouhodobé vízum žadatelce neudělit, a to na základě dále uvedených skutečností. Z výše uvedených skutečností je zřejmé, že žadatelka již v nedávné minulosti úspěšně absolvovala totožnou jazykovou přípravu ke studiu uvedeného akreditovaného studijního programu, tj. Economics and Management, na PEF ČZU. Bylo zjištěno, že žadatelka v tomto studiu dosáhla znalosti jazyka anglického úrovně A1 a nic ji nebránilo se v této dovednosti na území domovské země v uplynulém období dále zlepšovat. Z obsahu žádosti nijak nevyplývalo, z jakého důvodu tedy žadatelka hodlá znovu opakovat svoji účast na jazykové a odborné přípravě k totožnému studiu a rovnou neusiluje o přijetí do řádného studia plánovaného vysokoškolského studijního programu. Ze skutečností, které žadatelka sdělila prostřednictvím e-mailové odpovědi však lze usuzovat, že hlavním záměrem žadatelky na území České republiky je toliko dosažení vyšší úrovně znalosti anglického jazyka, a to prostřednictvím uvedeného kurzu jazykové a odborné přípravy. Správní orgán je však toho názoru, že k dosažení potřebné znalosti anglického jazyka není nezbytné udělení dlouhodobého pobytového oprávnění na území České republiky. Podle ust. § 30 odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb. vízum k pobytu nad 90 dnů uděluje ministerstvo na žádost cizince, který hodlá pobývat na území za účelem vyžadujícím pobyt na území delší než 3 měsíce, nicméně účel vyžadující pobyt na území delší než 3 měsíce nebyl žadatelkou dostatečně prokázán. Žadatelka sice doložila doklad o účelu pobytu na dobu necelých měsíců, kdy má opětovně absolvovat kurz jazykové a odborné přípravy ke studiu, jehož účelem má ovšem být pouze zvýšení vlastní úrovně znalosti anglického jazyka, avšak takto pojatá aktivita není účelem, který by odůvodňoval dlouhodobé setrvávání cizince na území České republiky, poněvadž angličtinu měla možnost žadatelka studovat ve své vlastní či kterémkoli státě, kde je úředním jazykem. Proto ani doklad prokazující absolvování tohoto vzdělávacího kurzu není dokladem prokazujícím účel pobytu dlouhodobého pobytu cizince na území.

Správní orgán shledal i další důvod pro neudělení dlouhodobého víza.

Podle ust. § 56 odst. 2 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb. dlouhodobé vízum ministerstvo cizinci neudělí, jestliže cizinec v uplynulých 5 letech porušil povinnost stanovenou tímto zákonem, za podmínky, že důsledky neudělení dlouhodobého víza budou přiměřené důvodu pro neudělení dlouhodobého víza.

Při posuzování přiměřenosti ministerstvo přihlíží zejména k dopadům tohoto neudělení do soukromého a rodinného života cizince.

Podle ust. § 103 písm. n) zák. č. 326/1999 Sb. je cizinec mimo povinností stanovených v jiných ustanoveních tohoto zákona pobývat na území pouze s platným cestovním dokladem a vízem, pokud tento zákon nestanoví jinak.

V evidencích Ministerstva vnitra České republiky bylo dále zjištěno, že dne 13. 7. 2023 žadatelka nesplnila povinnost podle § 103 písm. n) zák. č. 326/1999 Sb. (v tehdejší znění), kdy pobýval na území bez platného víza. Tímto svým jednáním se žadatelka dopustila přestupku podle § 156 odst. 1 písm. f) téhož zákona, za což jí byla uložena sankce ve formě blokové pokuty ve výši 1.000 CZK, která byla uhrazena.

Z příslušné evidence dále vyplývá, že dne 13. 7. 2023 bylo žadatelce vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění a stanovila se doba, po kterou nelze umožnit cizinci vstup na území členských států Evropské unie v délce 1 roku. Důvodem k tomuto opatření byla skutečnost, že pobývala na území České republiky bez platného oprávnění k pobytu. Na základě této skutečnosti, byla žadatelka zařazena do Evidence nežádoucích osob, a to na dobu od 25. 7. 2023 do 25. 8. 2024.

Z výše uvedeného je zjevné, že žadatelka porušila platné zákonné normy České republiky, neboť neplnila povinnosti vyplývající ze zákona č. 326/1999 Sb. Zjištěné skutečnosti tedy vedou k neudělení dlouhodobého víza za účelem studium ve smyslu § 56 odst. 2 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb.

Svým jednáním tak cizinka porušil povinnost zakotvenou ve výše uvedeném ust. § 103 písm. n) zák. č. 326/1999 Sb. Toto ustanovení a v návaznosti na něj i další ustanovení tohoto zákona upravující jednotlivá pobytová oprávnění jsou odrazem základní zásady mezinárodního práva a to, že každý suverénní stát, jako subjekt mezinárodního práva, je oprávněn si určit, kterého cizince vpustí na své území a dovolí mu na něm pobývat. Existence zákona o pobytu cizinců je projevem této zásady, kdy Česká republika stanoví, za jakých podmínek nejen umožní cizinci vstoupit na území, ale také na jejím území setrvat. Jestliže cizinec tato pravidla opakovaně nerespektuje a na území pobývá, aniž by byl k tomu oprávněn, porušuje své povinnosti, tedy dopouští se protiprávního jednání, za které mu hrozí v daném případě správní vyhoštění z přechodného pobytu na území (V souladu s ust. § 119 odst. 1 písm. c) zák. č. 326/1999 Sb. policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 3 roky, pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu). Z uvedeného je tedy zřejmé, že se jedná o zásadní porušení povinností stanovených tímto zákonem.

Správní orgán se dále zabýval otázkou, zda důsledky tohoto rozhodnutí budou přiměřené ve smyslu ustanovení § 174a zák. č. 326/1999 Sb., důvodu pro neudělení víza k pobytu nad 90 dnů. Žadatelka nemá na území České republiky vybudovány žádné rodinné vazby a na území prokazatelně nepobývala od roku 2023. Správní orgán dále doplňuje, že neudělení dlouhodobého víza nemůže vést ani k porušení práv zaručených čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť do soukromého a rodinného života může fakticky zasáhnout až rozhodnutí bezprostředně vedoucí k nucenému opuštění země, které teprve vytvořené vazby přetne. Samotné neudělení víza tento efekt nemá. V souvislosti s tím správní orgán dále uvádí, že dle rozsudku nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2004, č. j. III ÚS260/04, stejně jako z usnesení Ústavního soudu ze dne 12. 07. 2005, č. j. I. ÚS 38/04, vyplývá, že žádné z úprav uvedených v Listině základních práv a svobod nezakládá nárok cizince na pobyt na území České republiky, neboť takové právo je dáno pouze občanům České republiky a po vstupu České republiky do Evropské unie též unijním občanům. Stejně tak neexistuje ústavně zaručené právo cizinců na pobyt na území České republiky, neboť je věcí suverénního státu, za jakých podmínek připustí pobyt cizího státního příslušníka, s ohledem na vlastní zájmy, na svém území. Je ve veřejném zájmu, aby platné právní předpisy byly dodržovány a aby se na území České republiky zdržovali pouze cizinci, kteří tyto normy dodržují. S ohledem na výše uvedené skutečnosti v daném případě je správní orgán toho názoru, že není nevyhovění této žádosti o udělení dlouhodobého víza nepřiměřeným zásahem do soukromého a rodinného života cizinky.

Správní orgán dospěl k závěru, žadatelka nesplňuje podmínku, že dlouhodobé vízum na území České republiky bude uděleno pouze v případě, že účel pobytu na území vyžaduje dobu delší než 3 měsíce, a dále že žadatelka v uplynulých 5 letech porušila povinnost stanovenou zákonem č. 326/1999 Sb., a to konkrétně dle ust. § 103 písm. n) zák. č. 326/1999 Sb. V návaznosti na výše uvedené skutečnosti jí dlouhodobé vízum za uvedeným účelem nemůže být uděleno.

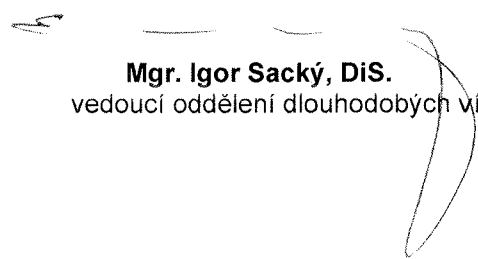
Ministerstvo vnitra proto v souladu s **ust. § 56 odst. 1 písm. l) a odst. 2 písm. b) zák. č. 326/1999 Sb.**, rozhodlo vízum **neudělit**.

Poučení:

Podle ustanovení § 56 odst. 5 ve spojení s ustanovením § 180e odst. 2 zák. č. 326/1999 Sb. lze ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení informace o neudělení dlouhodobého víza požádat o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza. Ve smyslu ustanovení § 180e zák. č. 326/1999 Sb. podává cizinec žádost o nové posouzení důvodů vedoucích k neudělení dlouhodobého víza **písemně** u Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, Česká republika.

Lhůta pro podání žádosti o nové posouzení důvodů neudělení dlouhodobého víza je zachována, pokud je poslední den lhůty toto podání učiněno u Ministerstva vnitra České republiky, odboru azylové a migrační politiky, nebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto orgánu, která obsahuje podání, předána držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence nebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě. Zastupitelský úřad České republiky není orgánem věcně příslušným pro podání žádosti, resp. podání žádosti na Zastupitelském úřadu České republiky nemá vliv na zachování lhůty pro podání žádosti až do okamžiku doručení žádosti Ministerstvu vnitra České republiky.

Žádost o nové posouzení důvodů musí obsahovat údaje o tom, kdo ji podává a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy nebo nesprávnost rozhodnutí nebo řízení, jež mu předcházelo. Důvodem žádosti nemohou být skutečnosti, které cizinec nedoložil nebo neuvedl v žádosti o udělení dlouhodobého víza.

Mgr. Igor Sacký, DiS.
vedoucí oddělení dlouhodobých víz